

amb l'esposa d'un conegut empresari i amic del conseller de Governació, no disposa ni de la matrícula del parany ni disposa d'una resolució que li concedisca permís per a usar este sistema per a fins estipulats per la llei de caça. No estan en estos informes que vosté ha dit.

Es vosté coneixedor d'açò? Què pensa fer al respecte? Vol que li done jo la documentació perquè vosté, com vosté ha dit en la seua argumentació, quan la conselleria detecta les infraccions, les passa a la secció que toca? Vull dir, és vosté coneixedor d'açò? Faria falta que jo li entregara la documentació? Pense que no, simplement ha de buscar-la a la seua conselleria. Però, ja dic, no és una cosa particular, és general.

Al Seprona, de 2005 al 2007 van rebre 400 denúncies, moltes d'elles foren per l'existència de parany il·legals. Quantes en tenim a dia d'avui, senyor conseller? Però, bé, sol succeir que les coses que van lligades al Partit Popular o al Consell se queden en simples errors sense importància.

Jo voldria saber què és el que passa ací. A alguns els podrà semblar açò un tema menor, però resulta que hi ha un cúmul d'actuacions que poden qualificar-se de prevaricació i desviació de poder des de fa anys. Ja li dic, moltes qüestions que vosté ha d'aclarir.

Per exemple, que Vaersa faça els plans de caça i que Vaersa revise els plans de caça; que una persona siga qui encomana... l'autor d'un pla de caça, però que en el seu moment el seu germà siga qui revise eixe mateix pla de caça. Quants més d'estos informes i d'estes condicions ha aprovat en 2007 i en 2008? Ens agradaria saber-ho. Nosaltres tenim estos informes.

Més qüestions. Que s'haja encarregat una investigació d'un estudi de caça tradicional del 2006 al mateix departament de la Universitat Politècnica de València, a la càtedràtica, directora general de Gestió del Medi Natural, pagant-li 5.800 euros per aquest encàrrec. La mateixa, la mateixa que li dic que firma aquestes qüestions sense tindre l'encàrrec de fer-los, sense ser legal que ella signe totes estes autoritzacions que vosté bé acaba de dir. A estes qüestions vostés no contesten.

Es a dir, jo li plantejaria: fa falta que un membre de l'oposició, aquesta humil diputada li entregue tota la documentació perquè vosté, d'eixe discurs que ens acaba de fer, faça gala de les seves polítiques i de la seua paraula? Quan vosté detecta irregularitats, veritablement aplica la llei, senyor conseller? O avui demostrarà que no és així? Perquè si ho demostra, vosté després de sortir d'aquest ple hauria d'anar i enviar a la policia autònoma a la finca que té la dona del senyor conseller Castellano.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Té la paraula l'honorable conseller.

El senyor conseller de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge:

Gràcies, presidenta.

Senyora Mollà, per la data en què feien eixa pregunta jo ja me figurava que vostés estaven menys preocupats pel parany i més preocupats per una altra cosa.

De totes formes, he de dir-li que del resum de l'any 2008, en el parany va haver 148 denúncies; expedients sancionadors iniciats, 296; expedients sancionadors conclusos, 157; import de les sancions, 80.000 euros. Per tant, dona la sensació que esta administració, a pesar del que vostés volen fer creure, funciona i funciona de forma transparent i clara.

Mire, vosté, estem fent unes autoritzacions per a investigacions científiques perquè ací mos preocupa el tema del parany i mos preocupa la voluntat social que hi ha a Castelló perquè és una cosa que hem estat fent tota la vida i que tenen un interès molt especial.

M'agradaria que vosté parlara amb algun membre dels grups dels quals vostés formen part perquè coneguera perfectament què és el que passa i com funciona, perquè no entenc que en unes coses estiguen d'acord i, en altres, ni tant sols parlem.

Estem fent autoritzacions per a investigacions científiques —que van començar en el 2006— però de forma molt clara el 20 de novembre de 2008 se van autoritzar sis parany científics; dos d'ells en la província de Castelló i quatre més autoritzats amb uns condicions determinades. I enguany, el 2 de març —crec que va ser el dilluns— se van autoritzar cinc parany científics més per a la temporada 2009, per a treballar en eixa direcció i comprovar que poden haver mitjans de fer eixe tipus de caça i que estiguen d'acord amb la normativa europea.

Tot açò està fet per un institut francès, de reconegut prestigi, on en França, pel que es veu, estan fent-se cases paregudes que tenen algun costum i alguna legalitat també feta.

Li diré —com li dia abans— que a Castelló hi ha unes reivindicacions importants, pràcticament de tots els grups polítics: Partit Popular, Partit Socialista del País Valencià i Bloc a Vila-real, el passat 23 de febrer de 2009, on van aprovar una declaració institucional per a demanar la legalització de la tradicional caça amb parany, i demanden que la Conselleria de Cultura tinga en compte l'activitat paranyera com element de caça tradicional, que quede regulada per a la pròxima temporada 2009 i que les Corts Valencians actuen en conseqüència...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, honorable *conseller*.

El senyor conseller de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge:

...i que el Govern d'Espanya trasllade la qüestió a la Unió Europea, a més d'altres ajuntaments. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula, il·lustre diputat senyor Pañella, pregunta que formula a la consellera de Justícia i Administració Pública.

El senyor Pañella Alcàcer:

Senyora consellera, existix en este moment un conflicte amb el personal educador d'Educació Infantil i els fisioterapeutes d'Educació Especial.

Hi ha algun motiu per a negar-los des de la Conselleria de Justícia i Administracions Públiques a adscriure's orgànicament i funcionalment tot aquest personal a la Conselleria d'Educació?

Gràcies.

La senyora presidenta:

Honorable consellera.

La senyora consellera de Justícia i Administracions Públiques:

Gracias, presidenta.

Señor Pañella, creo que la formulación de la pregunta que me ha hecho no es del todo exacta, porque exactamente no existe una negativa de la Conselleria de Justicia para cambiar la adscripción de estas personas, sino que existe un acuerdo conjunto entre la Conselleria de Justicia y la Conselleria de Educación que, además, comparten muchos sindicatos, como Comisiones, UGT o CSIF, que lo han manifestado públicamente, aunque bien es verdad que algún sindicato –próximo a ustedes, por cierto– defiende el cambio de adscripción orgánica de estas personas de la Conselleria de Justicia a la Conselleria de Educación.

Pero, eso no significa que sea ésta ni la mejor ni la única opción. De hecho, se demuestra porque la huelga que convocó este sindicato solamente fue seguida por un 12,19% de los trabajadores.

Por lo tanto, tampoco creo que ellos han demostrado que están de acuerdo con este cambio de adscripción orgánica.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor Pañella Alcàcer:

No sé si es qüestió dels sindicats. Jo no parle de sindicats, jo parle del manifest que el 90% dels components d'eixe col·lectiu –parlem de més de 800 persones– van signar i li ho van presentar a vosté.

Per tant, potser en la vaga..., no sé els que van haver, però el manifest que jo tinc ací està signat pel més de 800 persones. Eixe col·lectiu són uns pocs més. Per tant, no me quadra el que diu, entre altres coses, perquè, primer diu que hi ha un acord i, després, me diu que no és el millor. Doncs, mire, els funcionaris..., perdó, els treballadors no diuen això perquè en este moment tenen molts problemes. Primera, eixa.

El que vosté diu no me quadra en absolut. La voluntat dels treballadors és canviar. I, a més, és normal. En este moment és un grup de treballadors que tenen una adscripció orgànica a la Conselleria de Justicia i, per altra part, tenen una adscripció funcional a la d'Educació. Vol dir, que depenen de la Conselleria de Justicia i treballen per a la Conselleria d'Educació. I no tenen la consideració de personal docent, cosa que hem de parlar-ne hui també.

Mire, vostés tenien feia molt de temps un compromís de reunir la mesa de la funció pública per a parlar d'això. Que jo sàpiga, el dia que estaven en vaga no s'havien reunit, no sé si s'han reunit després, pareix que hi havia alguna cosa, però no ho van fer. I pareix ser que diu que estava mal informat, però després per la informació deduïsc que sí que se nega. Per tant, no estava mal informat, perquè se nega, i, si se nega, se nega a fer-los el que els han fet a alguns altres treballadors que estaven en la mateixa situació. I ho van fer a través del Decret 166/2006, de 3 novembre, del Consell, pel qual s'atribuïx a la Conselleria de Sanitat la gestió de llocs de treball i del personal de salut pública, que també estaven en la conselleria en la mateixa situació que estan els actuals treballadors.

I vostés van posar ací, en l'article 1, que diu: «Els llocs de treball dels annexos 1 y 2 –que són estos que afecten –, que actualment figuren en la llista de llocs de la Conselleria de Sanitat gestionats per la Direcció General d'Administració Autònoma i de la Conselleria de Justicia, Interior i Administracions Públiques, es donen de baixa en eixa llista i els donen d'alta en els llocs de salut pública gestionats per la Conselleria de Sanitat. Això, ho han fet vostés ja amb el personal que ha sigut traspassat a la Conselleria de Sanitat. I vostés ho mantenen, i vostés sabran per què, perquè en mantindre'ls se'ls estan negant drets a estos treballadores que tenen dret.

Mire, estos treballadors i treballadores desenvolupen una quantitat de tasques que estan fetes totes en l'àmbit pedagògic, que són imprescindibles en l'atenció de l'alumnat, que la LOE diu que totes les activitats que realitzen amb els alumnes tenen intencionalitat educativa. I vostés els neguen la característica d'educadors, perquè no és una cosa superflua canviar de conselleria. És important.

Per tant, són personal imprescindible en l'educació, són personal imprescindible, a més, en l'educació especial, damunt! Que, en este moment com estan? Doncs, mire, els informes que hi ha diuen que com estan en esta situació també, bé, no són personal pedagògic i, a vegades, se'ls assignen funcions com netejar el microones o, fins i tot, se'ls plantegen situacions que realment seria il·legal, constitueixen il·legalitat fer-les. Dit directament per aquells que ho han passat, que és pretendre que facen ells mateixos l'alimentació a través d'una sonda nasogàstrica a alumnes. Diga'm si això és funció d'un educador? Això és funció d'un educador? Això és un delictes, això és un delictes, fer això. Per tant, a vore si s'aclarixen.

Pense que és normal, són personal educador, tant si volen com si no volen. No tindrà eixa consideració legal, però és la consideració de la realitat. I vostés ho estan negant. I els contemplen... Possiblement, què passa? Que a la millor resulta que la conselleria d'administració pública –la part esta–, si renuncien estos treballadors, al final, se queda sense res. Bé, doncs, organitzen vostés, organitzen vostés, perquè realment és un problema. Este problema és que les funcions que contempla la relació de llocs de treball no s'estan ajustant al treball que estan desenvolupant als centres. A més, són unes places que no es cobrixen quan n'hi ha una baixa. Estem parlant d'això.

I vosté me parla d'un sindicat. Jo tinc les notícies dels sindicats, dels propers i no tan propers, però a la cap i a la fi tinc les notícies, sobretot perquè vaig estat amb contacte directament i he estat reunit amb ells, amb el personal, amb el personal, el que me diuen directament. I no crec que el personal me diga coses que no són veritat i, si ho són, doncs, caldria comprovar-ho.

Açò són acusacions molt clares, que dic i reitere, les baixes no es cobrixen mai, ni les baixes per maternitat, ni per malaltia. I què passa? Ninguna de les dues conselleries van a regular...

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

...els horaris. Tenim múltiples problemes. I vosté la contestació que me dona és que se sent molt satisfeta que seguïsquen conforme estan.

Jo pense que no, pense que hauria d'actuar. I en nom d'ells li ho demane.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Pañella.

Per a contestar, té la paraula l'honorable consellera.

La senyora consellera de Justicia i Administracions Públiques:

Gracias, presidenta.

Señoría, dice usted que no es una cuestión de sindicatos. Me ha parecido entender que era una cuestión de que la con-

selleria de administracions públiques i justícia no volem desprendre'ns d'aquest personal perquè quedem sense res. Estic segur que això no és..., no sé si és dels sindicats, però la diferència sindical en aquest aspecte, després, és una realitat. I l'actitud dels treballadors davant la vaga és una altra realitat. En qualsevol cas, jo crec que aquí hi ha que distingir tres aspectes diferents, que són els tres aspectes de debat.

El primer, que afecta a les condicions de treball d'aquests col·lectius donada la seva singularitat —com ha estat manifestat—. Efectivament, per discutir, per valorar i per treballar sobre les condicions de treball d'aquestes persones s'han mantingut reunions amb la Conselleria d'Educació i amb els sindicats, i per el personal de mi *conselleria*, després, el 1 de juliol de 2008, el 28 d'octubre de 2008, el 13 de novembre de 2008 i el 25 de febrer de 2009. I en aquestes reunions s'ha parlat de horaris, de vacances, de calendaris, de substitucions, de formació, de salut laboral i, definitivament, de tot el que afecta a les condicions de treball d'aquest col·lectiu. I jo vull assegurar que des de la *conselleria* estem disposats a valorar cada un d'aquests aspectes, a treballar amb ells i a regular-los de la manera que beneficiï als treballadors.

El segon element, el segon element que aquí debatim és la naturalesa d'aquest grup de persones com personal docent. I en aquest aspecte, al que he fet també referència, jo tinc que dir que és una qüestió que està regulada en la disposició addicional setena de la LOE, de la Ley orgànica d'educació, i que s'hi recullen taxativament els cossos, cossos que són part dels funcionaris docents. Per tant, La Generalitat no té, donat que es tracta d'una ley orgànica, cap competència per modificar o regular cossos diferents als que recull la ley orgànica. Sí, senyora, pot mirar-la. La tinc reproduïda, però és massa llarg l'article... S'hi recullen taxativament tots els cossos que tenen aquesta consideració. Per tant, no és possible canviar la naturalesa d'aquestes persones.

I el tercer aspecte, el tercer aspecte que és el que vostè planteja, que afecta a la dependència orgànica, efectivament, com ja li he dit al principi de la intervenció, hi ha una decisió adoptada conjuntament per la Conselleria d'Educació i la Conselleria de Justícia i Administracions Públiques perquè el personal del que estem parlant roman adscrit orgànicament a la Conselleria de Justícia i Administracions Públiques, si bé funcionalment a la Conselleria d'Educació, perquè allà desenvolupa el seu treball.

Creiem que no és aquest el moment de desintegrar, donat que estem elaborant una ley de funció pública, com tots vostès saben, que estructura l'administració en cossos i que això serà el moment de recollir les particularitats laborals d'aquest col·lectiu.

I a més, i en segon lloc, com ja li he dit, perquè si l'Educació gestiona únicament el personal docent, no té sentit que aquests cossos, que no són ni poden ser personal docent, estiguin adscrits orgànicament a la Conselleria d'Educació, quan és la Conselleria d'Administracions Públiques el departament especialitzat en la gestió del personal funcionari no docent. Per tant, és lògic que aquests col·lectius continuïn aquí.

Després, la opció..., la adscripció a la Conselleria d'Educació podria ser una opció, no és impossible legalment, però tan vàlida, tan vàlida com la que defendem nosaltres, la creiem més lògica i més ajustada a la legalitat i a la realitat vigent.

Muchas gracias, senyora.

La senyora presidenta:

Per favor, jo rogaré a els senyors *consellers* que quan contesten la pregunta se dirigin als micros, perquè és impossible, de veritat, que després es pugui transcriure el que es diu, perquè és que no es oï.

Bé, passem a la última pregunta, que és la pregunta formulada per el il·lustre diputat senyor Torró al *conseller* de Governació.

El senyor Torró Gil:

Bé...

La senyora presidenta:

Cuando quiera.

El senyor Torró Gil:

Recentment vostè ha declarat que vol que la policia autonòmica assumisca més competències, entre les quals ha destacat particularment totes aquelles relacionades amb delictes ambientals o, millor dit, delictes contra el medi ambient.

Per això li pregunto: quines són les actuacions que s'han pres o les que es pensen prendre amb caràcter urgent com a necessàries per a evitar la comissió de delictes ambientals que poden afectar espècies protegides i davant dels quals normalment les policies municipals i els ajuntaments, que de vegades són els que millor coneixen aquests fets, no solen poder actuar?

La senyora presidenta:

Honorable *conseller*.

El senyor conseller de Governació:

Gràcies, senyora presidenta.

Com vostè molt bé sap, senyor diputat, he d'indicar-li que és la Guàrdia Civil, a través del Seprona, l'encarregada de detectar i investigar els delictes mediambientals. Així ho especifica l'article 12 de la Ley orgànica de cosos i forces de seguretat de l'estat, que literalment diu que han de vetllar pel compliment de les disposicions que tendeixen a la conservació de la natura, el medi ambient, dels recursos hidràulics, així com la riquesa cinegètica, piscícola, forestal i de qualsevol altra índole relacionada amb la naturalesa.

Per allò que vostè fa referència també al tema dels ajuntaments, dir-li que els ajuntaments i les policies locals poden actuar davant qualsevol comissió de delictes mediambientals que afecti espècies protegides o altre tipus d'indicació mediambiental davant una infracció administrativa, ja que poden remetre-ho, esta infracció administrativa, a la Conselleria de Medi Ambient que actuarà iniciant un expedient sancionador i, en el supòsit de considerar l'existència d'un presumpte fet delictiu ho remetrà a la fiscalia. I en els supòsits que la policia local o l'ajuntament considere que existixen fets presumptament constitutius de delictes mediambientals, poden també posar-ho en coneixement de la fiscalia o del jutjat penal indistintament.

Què estem fent nosaltres i què hem fet? Mire, la policia de La Generalitat, dependent funcionalment de la Conselleria de Governació, disposa d'un grup operatiu especialitzat en medi ambient. Li he de dir que l'any 2008 s'han fet més de 9.295 servicis, el que suposa un 46% més de servicis respecte a l'any anterior.